

Волох О.К.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

ОБҐРУНТУВАННЯ ЩОДО ВІДСУТНОСТІ ПОТРЕБИ У НАДАННІ ЗГОДИ НА ОБРОБКУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ДЛЯ ПІДПИСАННЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ПОСЛУГ З ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТЬ

Відповідно до частин першої, другої статті 32 Основного Закону України ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України; не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Зазначеним вимогам Конституції України кореспондують положення законодавства України, якими передбачено, що:

- збирання, зберігання, використання і поширення інформації про особисте життя фізичної особи без її згоди не допускаються, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (абзац другий частини першої статті 302 Цивільного кодексу України);

- обробка персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством; не допускається обробка даних про фізичну особу, які є конфіденційною інформацією, без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини; поширення персональних даних без згоди суб'єкта персональних даних або уповноваженої ним особи дозволяється у випадках, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (частини п'ята і шоста статті 6, частина друга статті 14 Закону України від 1 червня 2010 року № 2297-VI «Про захист персональних даних»);

- до конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження; конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до

передбачених нею умов, а також в інших випадках, визначених законом (частина друга статті 11, частина друга статті 21 Закону України від 2 жовтня 1992 року № 2657-XII «Про інформацію»);

- розпорядники інформації, які володіють конфіденційною інформацією, можуть поширювати її лише за згодою осіб, які обмежили доступ до інформації, а за відсутності такої згоди – лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини (частина друга статті 7 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації»).

Стосовно правомірності обробки персональних даних науково-педагогічних працівників академії при підписанні Договору про надання послуг з проведення занять слід вказати таке.

1. Статтею 11 Закону України від 1 червня 2010 року № 2297-VI «Про захист персональних даних» (далі – Закон № 2297) визначено 6 підстав для обробки персональних даних.

Згода суб'єкта персональних даних на обробку персональних даних є лише одним з 6 пунктів.

За наявності хоча б однієї встановленої Законом № 2297 підстави для обробки персональних даних така обробка буде правомірною.

Пунктом 3 статті 11 Закону № 2297 закріплено таку підставу, як: *укладення та виконання правочину, стороною якого є суб'єкт персональних даних або який укладено на користь суб'єкта персональних даних чи для здійснення заходів, що передують укладенню правочину на вимогу суб'єкта персональних даних.*

Згідно частин 1, 2 статті 202 Цивільного кодексу України правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Правочини можуть бути односторонніми та дво- чи багатосторонніми (договори).

Статтями 901-907 Цивільного кодексу України визначено вимоги щодо договору про надання послуг.

Отже, обробка персональних даних для укладення та виконання договору про надання послуг з проведення занять в НАВС відбувається згідно закону, а не на підставі згоди суб'єкта персональних даних, як це визначено у частині 5 статті 6 Закону № 2297.

2. У разі необхідності притягнення особи (науково-педагогічного працівника) до цивільно-правової відповідальності за невиконання чи неналежне виконання договору про надання послуг з проведення занять законні інтереси академії щодо відшкодування завданої

такими діями особи шкоди є інтересами економічного добробуту, як вони розуміються у Конституції та вищезазначених Законах України.

Обробка персональних даних з метою притягнення особи до цивільно-правової відповідальності за невиконання чи неналежне виконання договору про надання послуг з проведення занять здійснюється **без згоди** такої особи, на підставі, визначеній пунктом 5 статті 11 Закону № 2297.

Такою підставою законодавець визначає **необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом**.

«Законом» в даному випадку виступає Цивільний процесуальний кодекс України.

Згідно пункту 2 частини третьої статті **175** ЦПК України *позовна заява повинна містити ім'я (прізвище, ім'я та по батькові - для фізичних осіб) сторін та інших учасників справи, їх місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), а також реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб - громадян України (якщо такі відомості позивачу відомі), відомі номери засобів зв'язку, офіційної електронної адреси та адреси електронної пошти.*

У свою чергу, згідно частин 1-3 статті 185 ЦПК України:

*Суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, викладених у статтях **175** і **177** цього Кодексу, протягом п'яти днів з дня надходження до суду позовної заяви постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху.*

В ухвалі про залишення позовної заяви без руху зазначаються недоліки позовної заяви, спосіб і строк їх усунення, який не може перевищувати десяти днів з дня вручення ухвали про залишення позовної заяви без руху.

Якщо позивач не усунув недоліки позовної заяви у строк, встановлений судом, заява вважається неподаною і повертається позивачеві.

Таким чином, позивач згідно закону **зобов'язаний** зазначити у позовній заяві передбачені статтею 175 ЦПК України персональні дані відповідача.

Недодержання зазначених вимог є підставою для постановлення ухвали про залишення позовної заяви без руху.

Неусунення у встановлений судом строк зазначених недоліків позовної заяви є підставою для її повернення позивачеві.

Без зазначення у позовній заяві персональних даних відповідача (тобто без їх передачі суду – що є, у свою чергу, однією з операцій по обробці даних) заява буде *вважатися неподаною і повертатиметься позивачеві*.

Отже, нормами ЦПК України чітко визначено таку підставу для правомірної обробки персональних даних потенційного відповідача у цивільно-правовому спорі, як **необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом**.

Обробка даних здійснюється в цьому випадку з метою захисту законних інтересів академії.

Таким чином, з тексту Договору з НАВС про надання послуг з проведення занять доцільно виключити пункт 7.1:

«Підписанням даного Договору Виконавець відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» надає свою згоду Замовнику на обробку автоматизованим або іншим способом його персональних даних.

Виконавець з правами суб'єкта персональних даних, визначеними ст. 8 Закону України «Про захист персональних даних» ознайомлений.»

Дорогих В.М.,

к.ю.н., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування НАВС

АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ В ГАЛУЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ, ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ, МЕТРОЛОГІЇ ТА СЕРТИФІКАЦІЇ

Важливим елементом у системах управління якістю продукції є стандартизація – нормотворча діяльність, яка знаходить найбільш раціональні норми, а потім закріплює їх у нормативних документах у вигляді стандарту, інструкцій, методик та вимог до розробки продукції. Стандартизація – незамінний засіб забезпечення сумісності, взаємозамінності, уніфікації, типізації, надійності техніки й інформаційних мереж, норм безпеки і екологічних вимог, єдності характеристик і властивостей якості продукції, робіт, процесів і послуг.

Вплив стандартизації на підвищення якості продукції реалізується переважно через: комплексну розробку стандартів на сировину,